



การจัดการเชิงกลยุทธ์



รศ.ดร.ธนสุวิทย์ ทับหิรัญรักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา





ทำไมต้องเรียน

เรียนอย่างไร

กระบวนการเรียนช่วยอะไร

เดาวิชานี้ไปทำอะไร

วิชานี้คือ

คิด...

คิด.....



1

Set aside time to reflect and plan for the future, identify trends, prioritize tasks, and determine where to allocate resources.

2

Identify a specific strategic target, outcome, or objective that will add value to your organization and addresses a strategic challenge or leverage a strategic opportunity.

3

Seek information from subject matter experts and key opinion leaders in your organization who can help guide and direct you in spotting potential challenges, roadblocks, or additional opportunities that may be associated with your initiative.

4

Learn to ask good questions to uncover better options and plans -- questions such as "Is this idea from a credible source?" and "What change can I realistically affect or what is within my control"

5

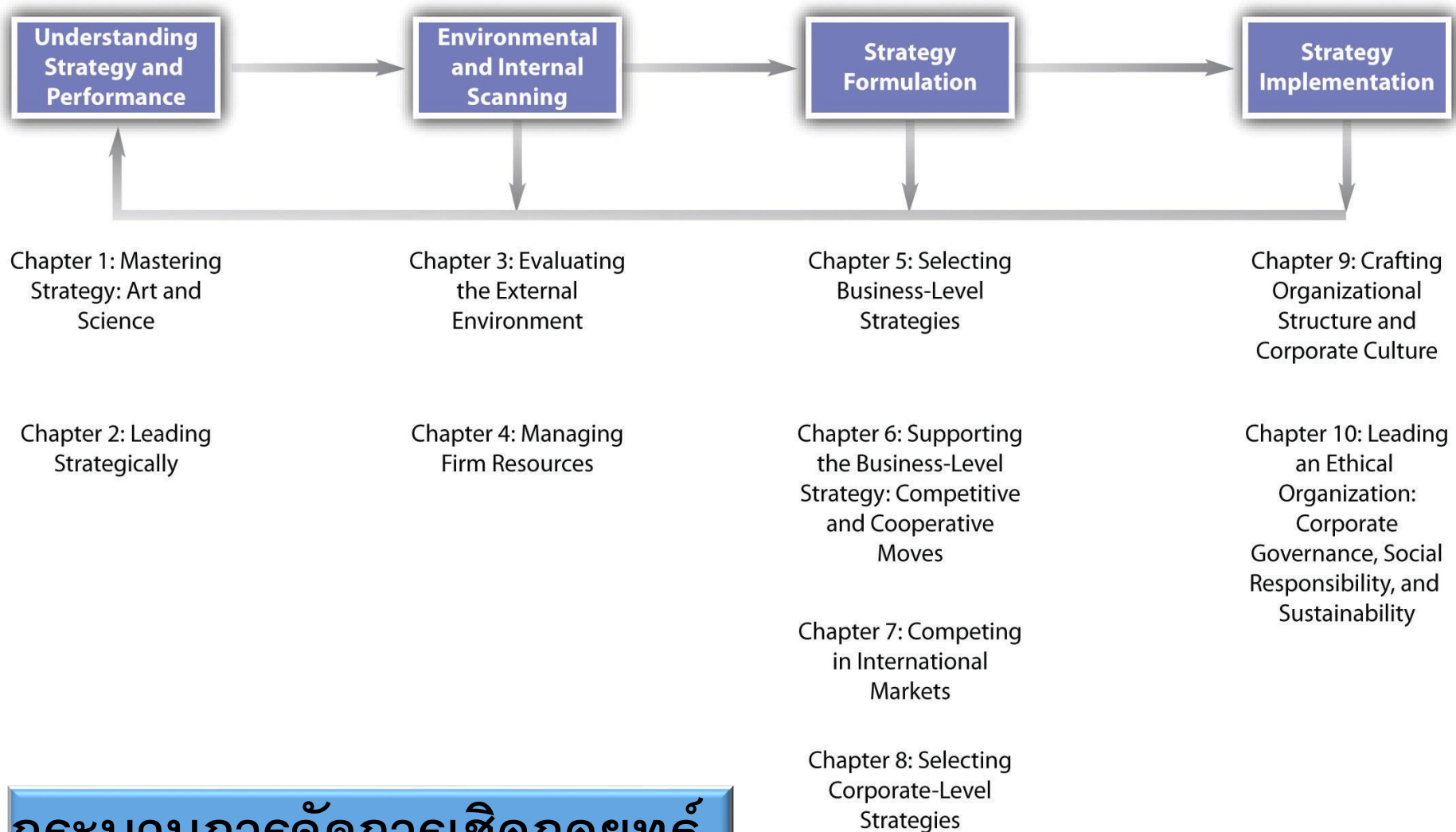
Once you have rigorously evaluated your strategic initiative, make a go- or no-go decision on whether it makes sense to spend the time and resources to realize the opportunity.

How to Improve Strategic Thinking Skills

FLEXIBLE HOURS



The Strategic Management Process



กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

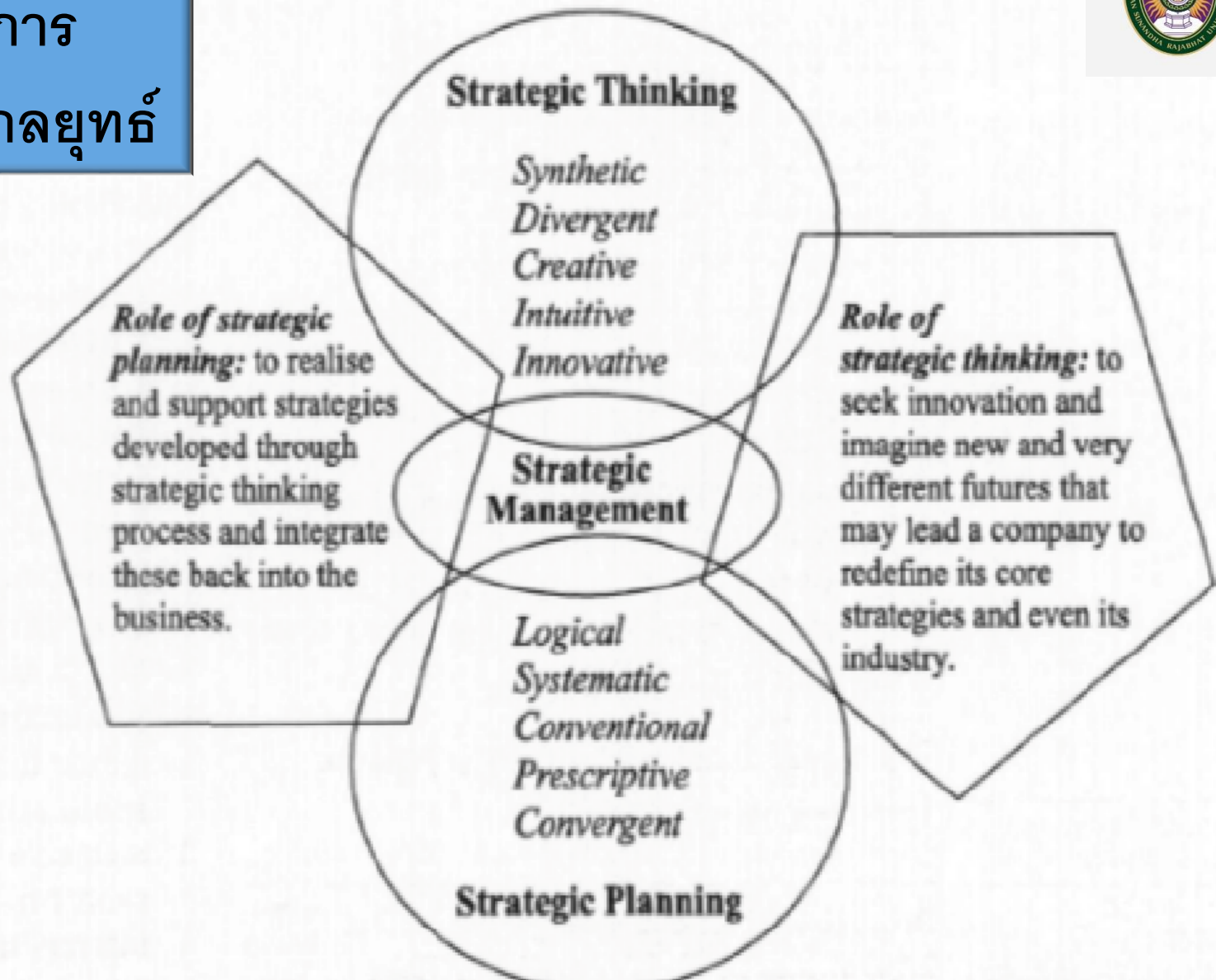
4/4/2025

เอกสารประกอบการบรรยายโดย ผศ. นันทวิทย์ ทับหิรัญรักษ์ ใช้สำหรับ
การเรียนการสอนเท่านั้น



ความแตกต่างระหว่างระบบ
คิดการจัดการเชิงกลยุทธ์

ความคิดกับการ วางแผนเชิงกลยุทธ์





10 แนวคิดและการทำงานของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

ความสำเร็จเกิดจากการให้ ไม่ใช่รับ

การมีใจรักในสิ่งที่ทำต้องมาก่อนเงินเสมอ

นำ BUSINESS MODEL ที่สำเร็จมาปรับใช้

ให้ความสำคัญกับสินค้าใหม่

เน้นทำตามแผน อย่าใจกับความรู้สึกให้มากนัก

ตัวเองไม่เก่ง # เอาใจใส่ทุกเรื่อง

พร้อมเสมอกับโอกาสใหม่

หาคนช่วยในเรื่องเราไม่ถนัด

ใช้ระบบอัตโนมัติและเทคโนโลยีมาช่วย

ไม่มีใครประสบความสำเร็จปราศจากความล้มเหลวมาก่อน



ตัวอย่าง

7 ปรัชญาการทำธุรกิจแบบ Steve Jobs

ทำสินค้าให้ดีที่สุดเป็นอย่างแรกเสมอ

อย่าขายสินค้า แต่จงขายความฝัน

ให้ความสำคัญกับความรู้สึกลูกค้า

ยึดมั่นบนการออกแบบที่เรียบง่าย

สื่อสารและนำเสนอสินค้าได้อย่างดี

คิดถึงใหญ่น้อยเสมอ

ไม่จำเป็นต้องเป็นคนแรก แต่ต้องเป็นคนที่ดีที่สุด



สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย

ปี 2557 ประชากรสูงอายุมากกว่า 10 ล้านคน หรือร้อยละ 14.9 ของประชากรทั้งหมด

อีก 5 ปี ข้างหน้า (ปี 2564) จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์



สังคมสูงวัย (Aged Society)

สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (Complete aged Society)

สังคมสูงวัยระดับสุดยอด (Super aged Society)

อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดสูงขึ้น

- ❖ เพศหญิง จาก 60 ปี เมื่อปี 2507 เป็น 78.4 ปี ในปี 2557
- ❖ เพศชาย จาก 55 ปี เมื่อปี 2507 เป็น 71.6 ปี ในปี 2557

เพศผู้หญิงอายุยืนกว่าผู้ชาย¹

- ❖ ผู้สูงอายุเพศหญิง 5.49 ล้านคน
- ❖ ผู้สูงอายุเพศชาย 4.51 ล้านคน



ปัญหาที่พบ

- ➡ อยู่ตามลำพังมากขึ้น จากร้อยละ 6.3 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 8.7 ในปี 2557
- ➡ ติดเตียง ร้อยละ 1.5 ติดบ้าน ร้อยละ 19 ติดสังคม ร้อยละ 79.5
- ➡ 1 ใน 4 เคยหกล้ม กว่าร้อยละ 75 เพราะสภาพแวดล้อมบ้านไม่ปลอดภัย²
- ➡ พื้นที่สาธารณะสิ่งอำนวยความสะดวกบริการสาธารณะเป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตแบบพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ³
- ➡ ปี 2557 วัยแรงงานลดลง เป็น 4.3 คนต่อผู้สูงอายุ 1 คน
- ➡ ผู้สูงอายุ 1 ใน 3 มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน⁴

1 รายงานผลเบื้องต้นการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2557 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2 รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2556

3 รายงานคณะกรรมการปฏิรูประบบรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยของ สปช.

4 ข้อมูลรายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2557

เศรษฐกิจไทยกับ ปัญหาความยากจน



ความยากจนลดลงต่อเนื่อง จนถึงปี 2016, 2018 คนจนกลับเพิ่มขึ้น

สัดส่วนคนจน



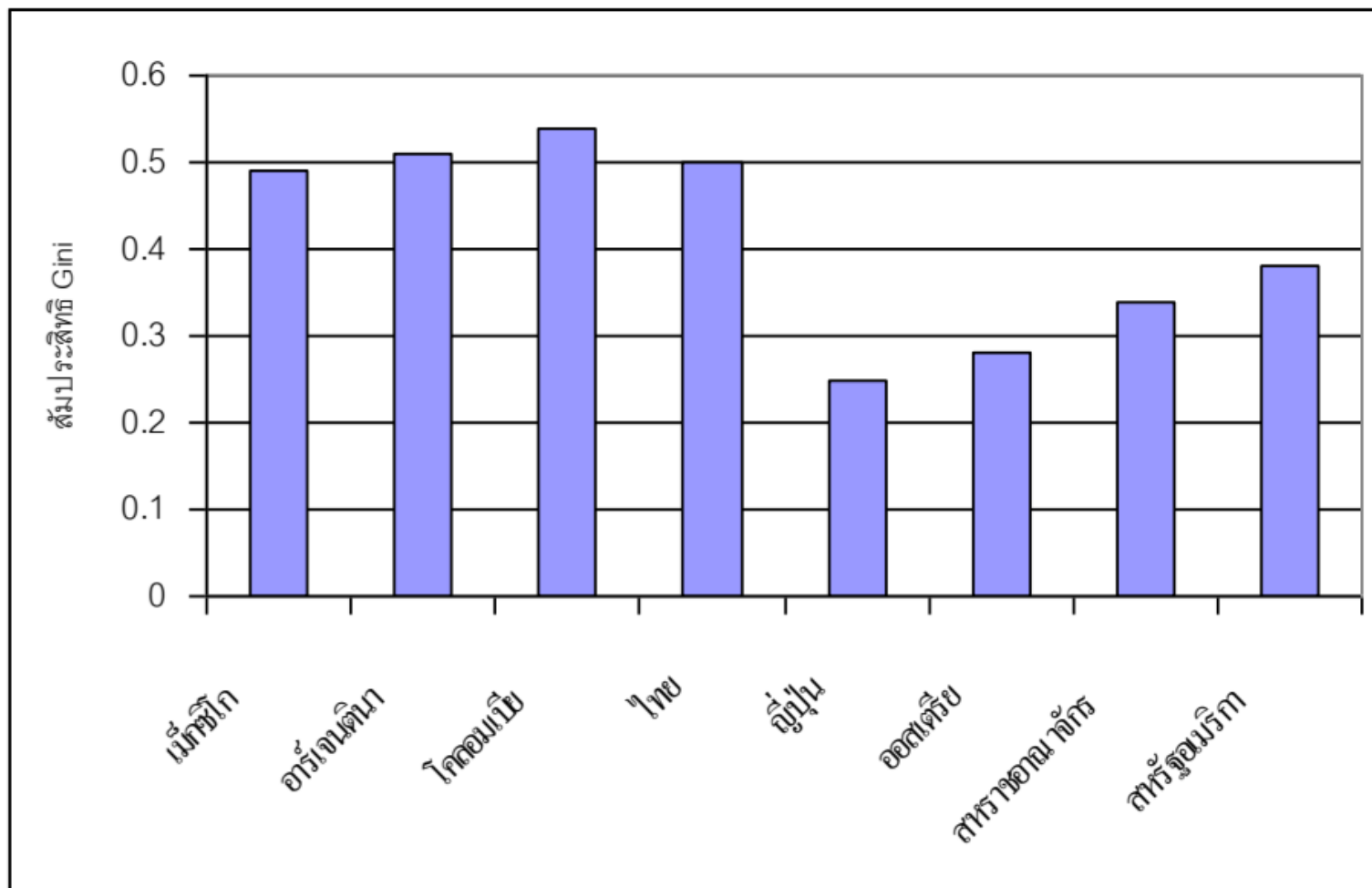


คนจนโครงสร้าง

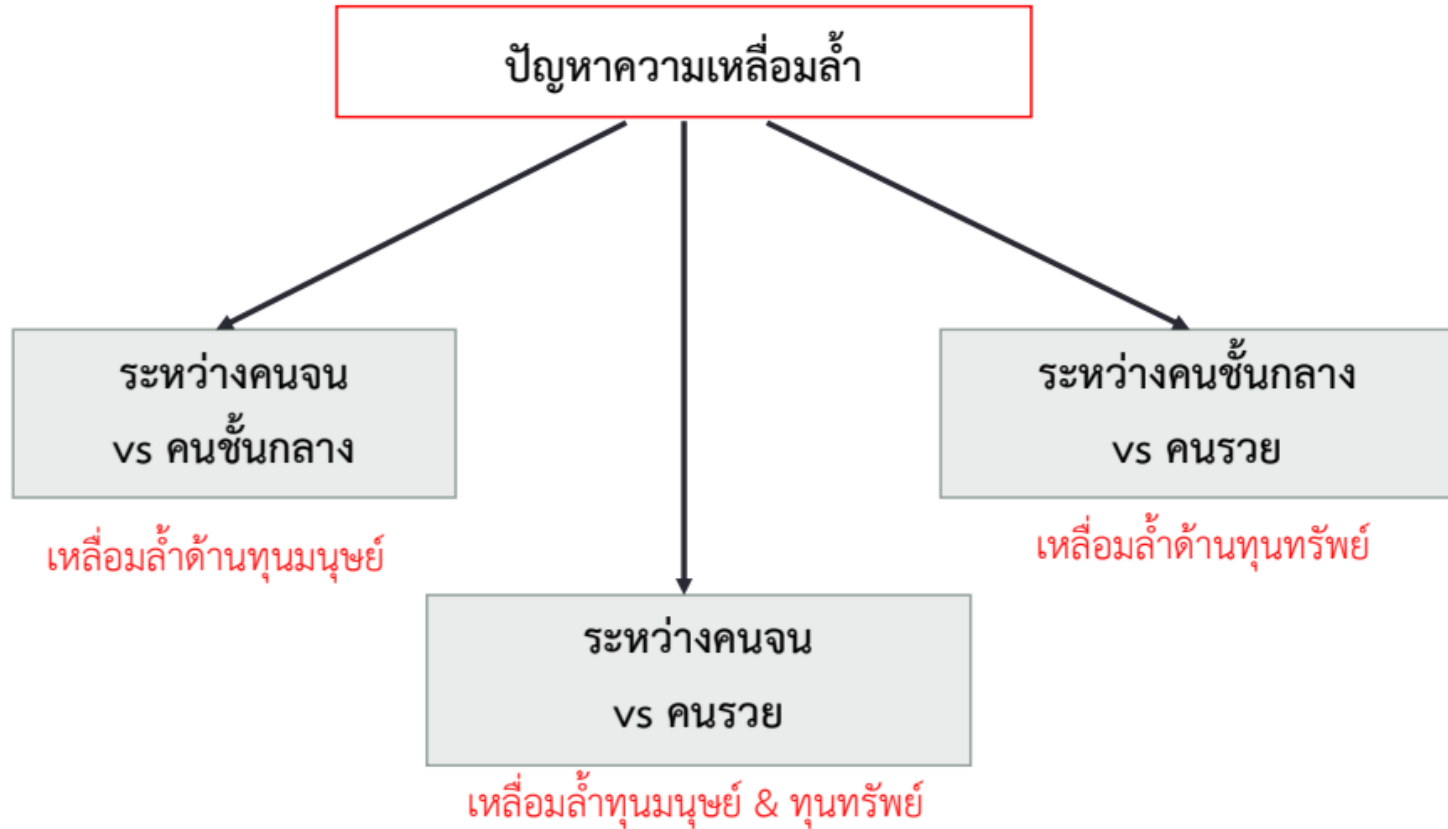
- มีจำนวนเพิ่มขึ้น トラบใดที่การกระจายรายได้ไม่ดีขึ้น
- ไม่ตอบสนองต่อการเพิ่มของรายได้มากนัก
- มีลักษณะรวมตัว, เรียกร้องสิทธิ, สังคมรับรู้
- สาเหตุของปัญหา (ตัวอย่าง)
 - ระบบการศึกษาระดับกลาง (มัธยม) ไม่ทั่วถึง, non-relevant curriculum
 - less informed (เทียบกับชนชั้นกลาง นายทุน ข้าราชการ)
 - มี social capital แต่เป็นแบบระบบอุปถัมภ์ อำนาจต่อรองต่ำ



ไทยมีความเหลื่อมล้ำรายได้ติดอันดับโลก...



สมุทัยของปัญหาการกระจายรายได้



ความเหลื่อมล้ำในตัวเองไม่ใช่ปัญหา
แต่ความไม่ชอบธรรม (หากมี) ที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหา

นโยบายความยากจน

- นโยบายด้านความยากจน/คนจน
 - เพิ่งมีชัดเจนไม่ถึง 20 ปี
 - ก่อนหน้าเป็นนโยบาย growth, การพัฒนาชนบทโดยรวม
 - เพิ่มขึ้นเร็วในระยะหลัง เพราะ louder voice ของ ‘รากหญ้า’
 - ผสมผสานกับ election machine ที่เด่นชัด
- เป็น ‘ฐานการเมือง’ ที่สำคัญในระยะหลัง
 - เช่นนโยบายประชานิยม
 - และสามารถเป็นฐานการเมืองให้นโยบายที่ดีกว่าประชานิยม เช่นสังคมสวัสดิการ
- การทำนโยบายที่ ‘เข้าถึงคนจน’ มีปัญหาในทางปฏิบัติมาก
 - แรงงานนอกระบบ รายได้ไม่แน่นอน
 - ข้อมูลคนจน
 - ข้อมูลระดับประเทศ (เช่นจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ) มีประโยชน์น้อยในระดับพื้นที่
 - ข้อมูลพื้นที่ของมหาดไทยมีปัญหาความคลาดเคลื่อนมาก (ตั้งใจและไม่ตั้งใจ)
 - Poverty map + proxy means test + กลไกชุมชน อาจแก้ปัญหาได้

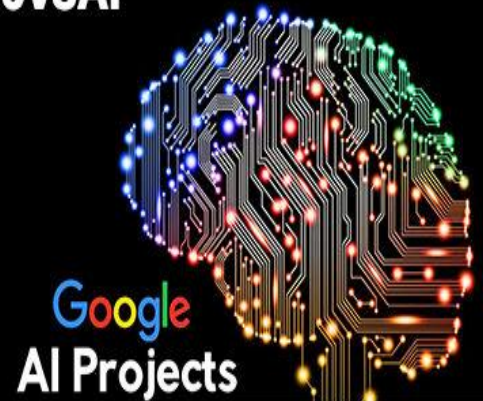


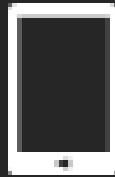
ตัวอย่างปัญหาต่อเนื่องจากความเหลื่อมล้ำ

- ปัญหาการขายบริการทางเพศ
 - เกิดการ ‘ซื้อขาย’ บริการในวงกว้าง เพราะมี ‘ผู้ซื้อ’ และ ‘ผู้ขาย’ จำนวนมาก
 - ประเทศที่มีความเท่าเทียมกันสูงมักไม่มีปัญหานี้ (ทั้งรวยและจน)
- ปัญหาความไม่สงบในภาคใต้
 - 3 จังหวัดภาคใต้ อยู่ในกลุ่มจังหวัดที่จนที่สุดของประเทศ
- ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง บ่อเกิด ‘ประชานิยม’
 - ประชานิยมเกิดจากความรู้สึกไม่เท่าเทียมของชาวยากจน นักการเมืองใช้เป็นช่องทางคะแนนเสียง (ใช้เงินภาษีคนชั้นกลางแจกให้คนจน)
- ปัญหาความขัดแย้งแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ
 - ตัวอย่างเช่น การต่อต้านโครงการพัฒนาขนาดใหญ่
 - NGOs + นักวิชาการบางส่วน



เตรียมเปิดศูนย์วิจัยAI
ในจีน





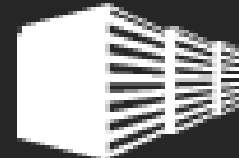
MOBILITY



CLOUD



ENTERPRISE SOCIAL



BIG DATA

ยุทธศาสตร์ชาติ : การพัฒนาประเทศระยะยาว

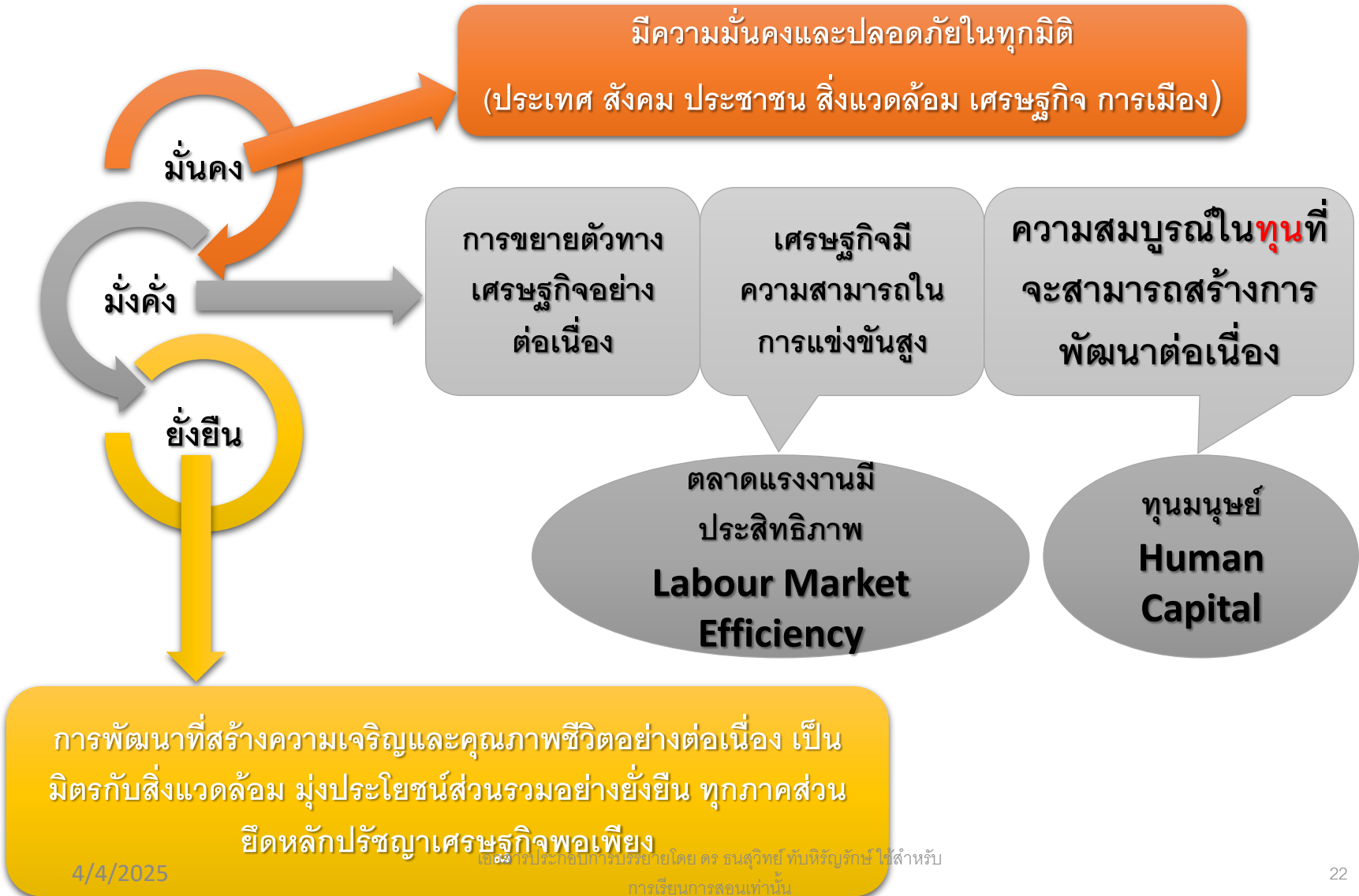
เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็น
ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา
คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็น
ประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคน
ไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
เศรษฐกิจ





ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)

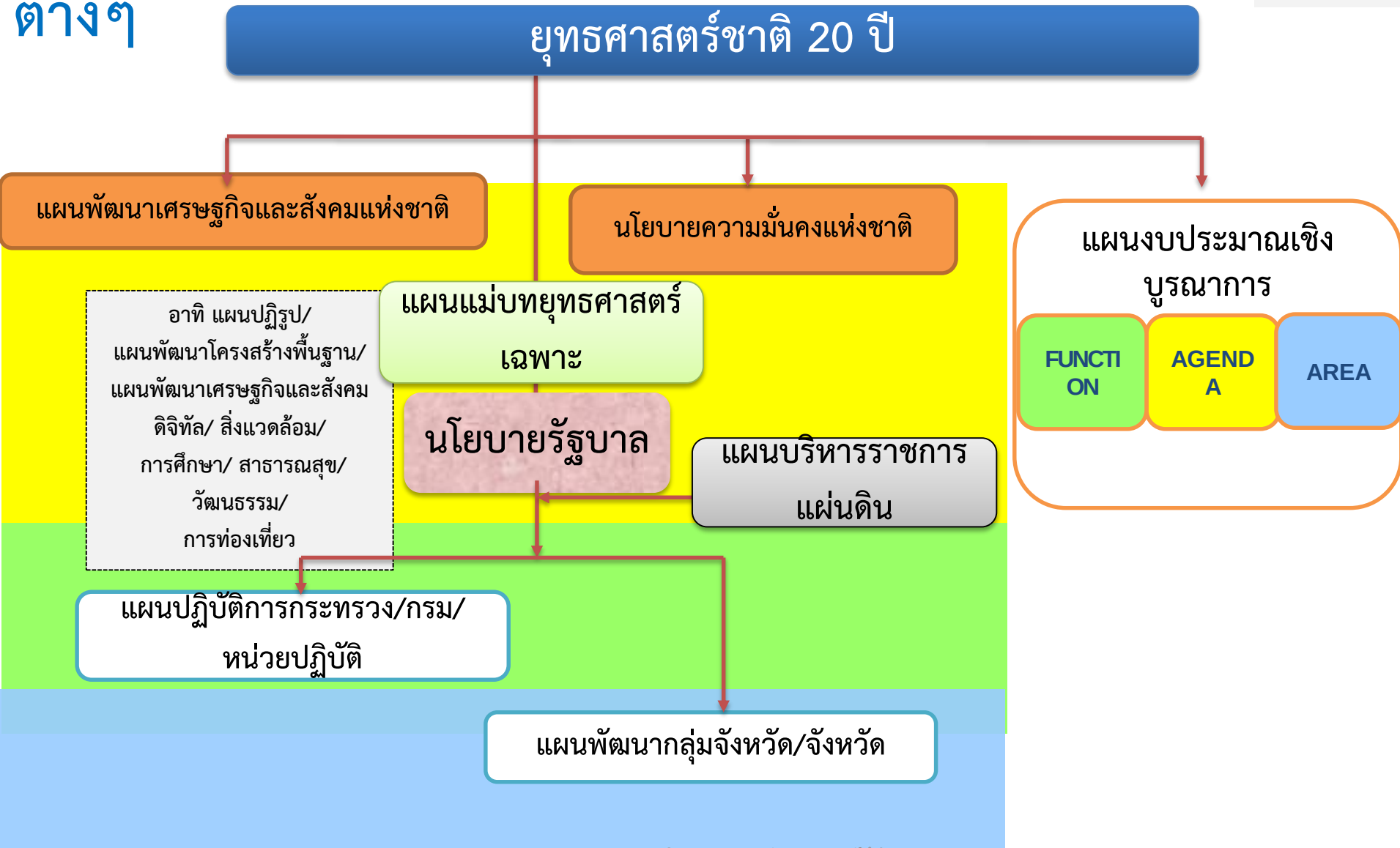
วิสัยทัศน์ : ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง





ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับ

ต่าง ๆ



สรุปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 1 - 12



ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504 - 2509 1.เน้นการลงทุนสร้างปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ สร้างทางหลวง การพัฒนาเส้นทางรถไฟ การประปา การสร้างเขื่อนชลประทาน 2.ส่งเสริมการลงทุนของเอกชนในด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ การทำเหมืองแร่ 3.ส่งเสริมการศึกษาขั้นอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ ผลที่ได้รับคือ 1.รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1 ต่อปี 2.มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มมากขึ้น รายได้จากการส่งออกหลักได้แก่ ข้าว ไรต์ ปอ มันสำปะหลัง ไม้สัก ยางพารา และตะกั่ว	ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510 - 2514 1.เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นคล้ายกับแผนพัฒนาฯ ที่ 1 2.มุ่งพัฒนากำลังคนเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ 3.ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ผลที่ได้รับคือ 1.ระยะสั้น ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวอย่างรวดเร็ว 2.ระยะกลาง ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวช้าลง เนื่องจากราคาข้าวและราคายางพาราในตลาดโลกต่ำลง	ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515 - 2519 1.เน้นการพัฒนาสังคมมากขึ้น 2.กำหนดเป้าหมายลดอัตราการเพิ่มประชากรเป็นครั้งแรก 3.กระจายความเจริญสู่ชนบทมากขึ้น 4.ยกระดับการผลิตและรายได้ประชาชาติให้สูงขึ้น เน้นการพัฒนานานา เพิ่มการมีงานทำ ผลที่ได้รับคือ 1.ผลิตภัณฑ์ประชาชาติภายในประเทศ มีอัตราเพิ่มต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจากเกิดความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจโลก 2.การขึ้นราคามันสำปะหลัง ค่าเงินดอลลาร์ตกต่ำ ส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ การลงทุนในประเทศชะงัก และมีการว่างงานสูง	ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524 1.ปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูงสุด 2.เน้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ 3.เน้นการสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและยกฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ผู้ใช้แรงงานและคนยากจน ผลที่ได้รับคือ 1.เศรษฐกิจของโลกยังไม่ดีขึ้น ส่งผลกระทบต่อไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ 2.ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น กว่าแผนพัฒนา ฉบับที่ 3 3.สถานการณ์ความตึงเครียดบริเวณชายแดนด้านกัมพูชา	ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 1.เน้นการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการเงินเป็นพิเศษ 2.เน้นความสมดุลในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 3.เน้นการแก้ปัญหาความยากจนในชนบทเป็นหลัก 4.เน้นการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ 5.เน้นบทบาท และการระดมความร่วมมือจากภาคเอกชน ผลที่ได้รับคือ 1.ความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างคนในเมืองกับคนในชนบทขยายตัวมากขึ้น 2.ขาดแคลนบริการพื้นฐานปัญหารุนแรง 3.ความเหลื่อมล้ำของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534 1.การเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพมนุษย์ การสร้างงานให้ทั่ว และมีชีวิตเป็นอยู่ที่ดี 2.การปรับปรุงการผลิต การตลาด และยกระดับคุณภาพปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ 3.การกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบท ผลที่ได้รับคือ 1.เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวในระดับสูง และเปิดกว้างเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจอาเซียนมากขึ้น
ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 - 2539 1.รักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม 2.การกระจายรายได้และพัฒนาไปสู่ชนบทให้กว้างขวางยิ่งขึ้น 3.เร่งพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ผลที่ได้รับคือ 1.อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี 2.มีการย้ายจากแรงงานสังคมชนบทสู่แรงงานสังคมเมือง	ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 1.เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา 2.ใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 3.เปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม (แต่ยังไม่เกิดการพัฒนาเท่าที่ควร) ผลที่ได้รับคือ 1.เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจอย่างรุนแรง และเกิดปัญหาว่างงาน	ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 “อันเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางพัฒนา” ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ผลที่ได้รับคือ 1.เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง 2.ส่งผลให้ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีอย่างต่อเนื่อง 3.ทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้อย่างยั่งยืนปลอดภัย	ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554 “อันเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” พัฒนาต่อเนื่องจาก ฉบับที่ 8 9 10 ผลที่ได้รับคือ 1.ส่งผลให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข ประเทศสามารถปรับตัวกับภาวะเศรษฐกิจโลกอย่างมีประสิทธิภาพ 2.ความสามัคคีของคนในสังคมลดลงเพราะเกิดปัญหาการเมือง 3.ปัญหาการศึกษา ปัญหาภัยแล้ง	ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 1.เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตรและการประกอบอาชีพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2.การสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยมีความสมดุลและยั่งยืน 3.การพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ 4.มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 5.สร้างความมั่นคงด้านความอยู่ดี กินดี 6.พัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ปี 2558 ไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือ AEC เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองกับคู่ค้า	ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 1.พัฒนาศักยภาพของคนเพราะคน คือหัวใจสำคัญที่สุดของประเทศจึงต้องส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี 2.ลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศเพิ่มโอกาสให้ผู้มีรายได้น้อยเข้าถึงการศึกษา 3.ตั้งเป้าหมายพัฒนาเศรษฐกิจให้ดีขึ้นจากเดิม 2 - 3% ให้ดีขึ้นเป็น 5 - 6% 4.เพิ่มพื้นที่ป่าและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 5.สร้างความมั่นคงแก่ประเทศชาติและการโจมตีทางไซเบอร์ 6.พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีการทำงานที่ชัดเจนลดการคอร์รัปชัน 7.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างการคมนาคมที่ช่วยให้สะดวกสบายในการทำการค้า 8.พัฒนาโครงสร้างเทคโนโลยีนวัตกรรมเพิ่มการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ 9.กระจายความเจริญทั่วประเทศพื้นที่ทุกภูมิภาคให้มีความเจริญเพื่อสร้างเขตเศรษฐกิจใหม่ๆ 10.ความร่วมมือระหว่างประเทศสร้างโอกาสกับประเทศต่างๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานการค้า

เอกสารประกอบการบรรยายโดย ดร. ธนสุวิทย์ ทับทิมรักษ์ ใจสำหรับ

การเรียนการสอนเท่านั้น

4/4/2025



แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566 – 2570)

- เนื้อหาโดยภาพรวมของร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (ตั้งแต่ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2570) มุ่งเน้นการพลิกโฉมหน้าโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม แต่ก็ได้ละเลยมิติทางด้านสังคมที่ต้องลดความเหลื่อมล้ำ การกระจายโอกาสการพัฒนาอย่างทั่วถึง ไปจนถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้สามารถดำรงอยู่คู่กับการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน



วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา การกำหนดทิศทาง พัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

- แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดทิศทาง การพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการ แนวคิดที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิด Resilience เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) และ โมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) เพื่อมุ่งสู่ วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ คือการ “พลิกโฉม” ประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (ต่อ)

“พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” การพัฒนา จำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

- การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่ เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
- การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความ ยั่งยืน
- การเสริมสร้างความสามารถของประเทศใน การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้อิทธิพลโลกใหม่



**FLEXIBLE
HOURS**

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

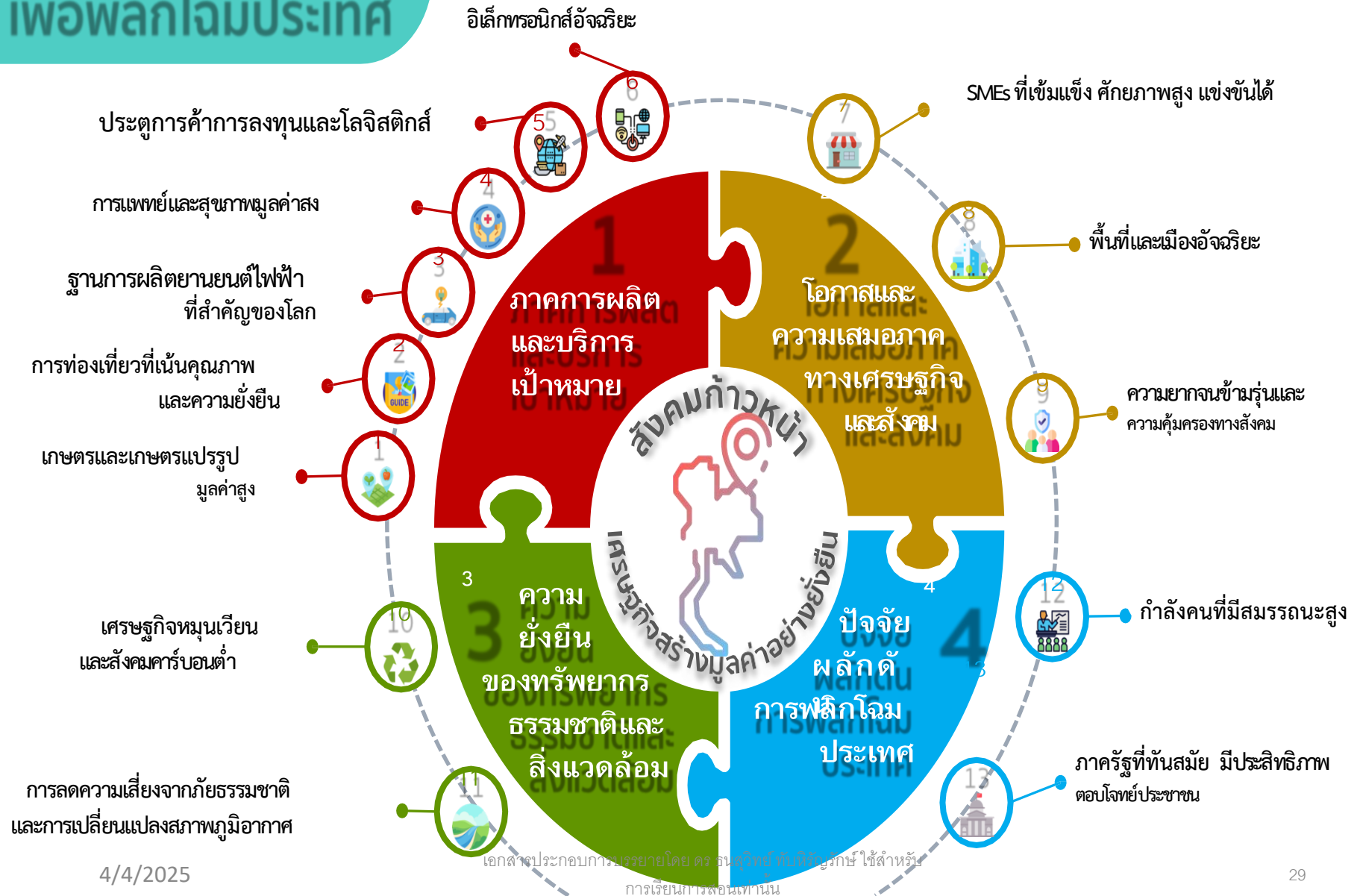
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล
๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์	๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์	๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล	๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๑๑ ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๑๑ ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ
๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ		
๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูง		
	๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูง	๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ		

13 หมายเหตุ เพื่อพลิกโฉมประเทศ

แบ่งตาม 4 มิติการ



มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย มี 6 เป้าหมาย

- 1) เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและที่ดินทำกิน
- (2) การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืนได้มาตรฐานสากล พึงพินิจนักท่องเที่ยวภายในให้มากขึ้นควบคู่ไปกับการกระจายการท่องเที่ยวไปยังเมืองรอง
- (3) ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก โดยส่งเสริมการพัฒนาทั้งโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบ



**FLEXIBLE
HOURS**

มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย (ต่อ)

(4) การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยส่งเสริมให้เพิ่มศักยภาพและมูลค่าเพิ่มของการให้บริการด้านการแพทย์สุขภาพ รวมไปถึงการวิจัยทางการแพทย์

(5) ประตุการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์ เพื่อให้ไทยยังคงอยู่ในห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค เป็นจุดเชื่อมต่อสำคัญทางเศรษฐกิจของภูมิภาค

(6) ศูนย์กลางดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ โดยส่งเสริมให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้มากขึ้น



**FLEXIBLE
HOURS**

มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม มี 3 เป้าหมาย



(7) SMEs แข็งแรง มีศักยภาพสูง และแข่งขันได้ โดยสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการแข่งขัน ส่งเสริมผู้ประกอบการยุคดิจิทัล

(8) พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ โดยพัฒนาให้แต่ละภาคเกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุนมากขึ้น ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่กระจายอยู่ในแต่ละพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

(9) ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม โดยแก้ไขปัญหาคะยากจนแบบมั่งป้า สร้างความเสมอภาคทางโอกาส และยกระดับ

ความคุ้มครองในทุกช่วงวัย

เอกสารประกอบการบรรยายโดย ดร ธนสุวิทย์ ทับทิมรักษา ใช้สำหรับ
การเรียนการสอนเท่านั้น

**FLEXIBLE
HOURS**

มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมี 2 เป้าหมาย



- (10) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการที่สร้างมลภาวะและปล่อยคาร์บอนในสัดส่วนที่ต่ำ และสร้างโอกาสจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจและบริการคาร์บอนต่ำ
- (11) ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยป้องกันและลดผลกระทบในพื้นที่สำคัญ เพิ่มศักยภาพในการรับมือของประชาชนและชุมชน

**FLEXIBLE
HOURS**

มติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ ประกอบด้วย 2 เป้าหมาย

-
- (12) กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง โดยพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างเต็มศักยภาพ พัฒนากำลังคนให้ตอบโจทย์ภาคการผลิต เป้าหมาย
- (13) ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ประชาชน โดยยกระดับคุณภาพการให้บริการภาครัฐ มุ่งสู่รัฐบาลดิจิทัล และปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ



**FLEXIBLE
HOURS**



วาระ 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ 241 ตัวชี้วัด

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS



4/4/2025

เอกสารประกอบการเรียนโดย ดร. ธนสุวิทย์ ทับทิมกุล ใช้สำหรับ
การเรียนการสอนเท่านั้น

แผนที่นำทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วย BCG Model



ระยะที่ 1 2564-2565

1. จตุภาคีมีการรับรู้และมีความเข้าใจโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพิ่มขึ้น
2. หน่วยงานต่างๆ มีการปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผน BCG
3. เกษตรกร ผู้ประกอบการ ได้รับการพัฒนาทักษะใหม่ที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพที่ดียิ่งขึ้น
4. ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศด้วย BCG Model ได้แก่ กลไกการเงิน การคลัง การนำเข้าผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ การจัดทำฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ วัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยว ฐานข้อมูลบัญชีนวัตกรรมไทย

ระยะที่ 2 2566-2568

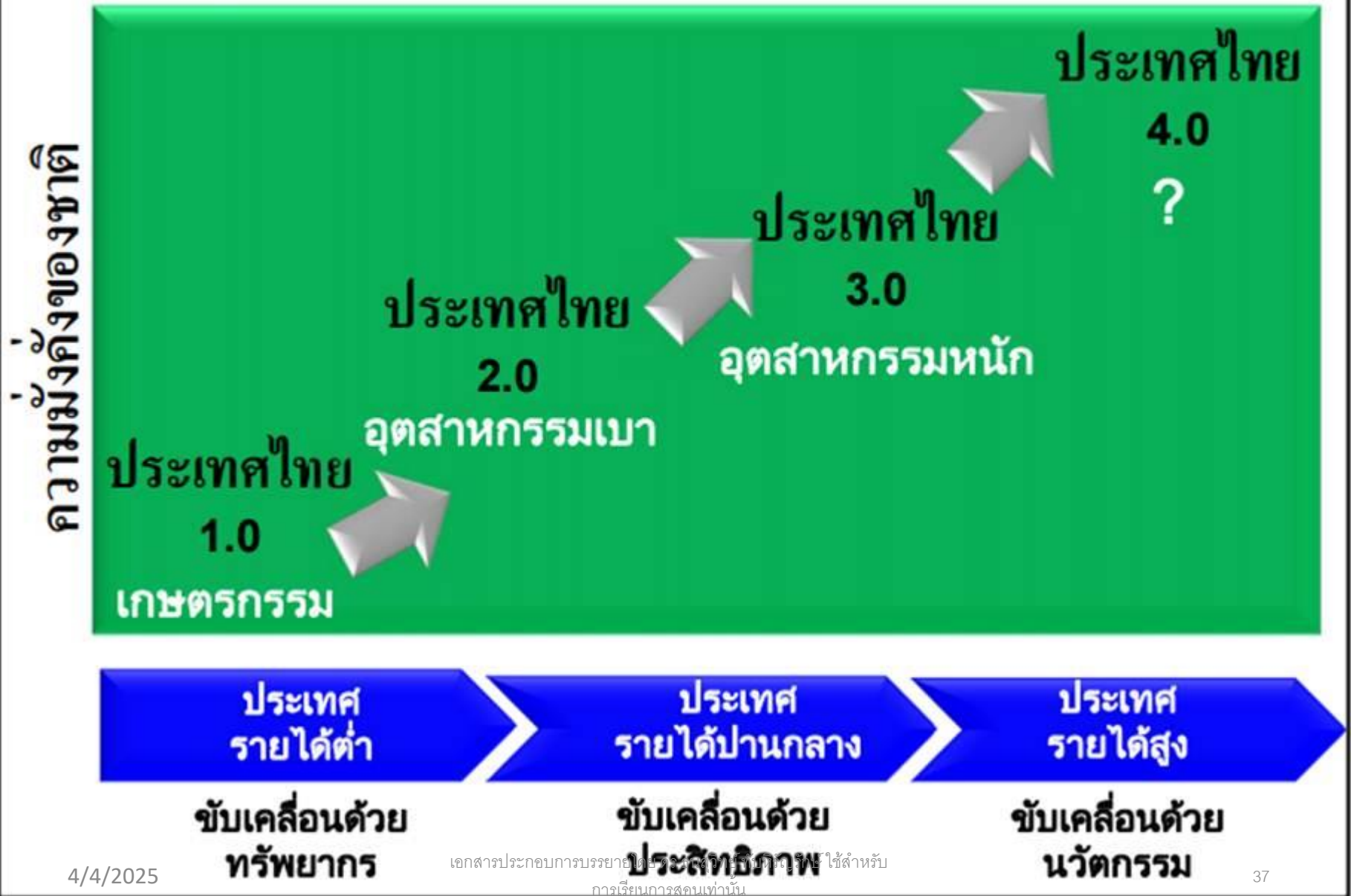
1. สัดส่วนเกษตรกร ผู้ประกอบการ ที่ประยุกต์ใช้แนวคิด BCG เพิ่มขึ้น
2. ตลาดในประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการ BCG ขยายตัวเพิ่มขึ้น
3. สัดส่วนของมูลค่าพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น
4. การขยายตัวของการลงทุนในอุตสาหกรรม BCG เดิมและใหม่

ระยะที่ 3 2569-2570

1. ส่วนแบ่งตลาดผลิตภัณฑ์และบริการ ในภูมิภาคและโลกเพิ่มขึ้น
2. กริยากรรมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น
3. ประเทศไทยมีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์/บริการ BCG ในเวทีสากล
4. การนำระบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนมาใช้เพิ่มขึ้น
5. มีโครงสร้างพื้นฐานขั้นแนวหน้า ที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม

การประชุมคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model ครั้งที่ 2/2564

โมเดลประเทศไทย 4.0



Thailand 4.0เราจะไปทางไหน...อย่างไร

ความสำคัญ 3 ประการในการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า

“โภคภัณฑ์”



“นวัตกรรม”

เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

การผลิตสินค้า



เน้นภาคบริการ

เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศ

“ภาคอุตสาหกรรม”



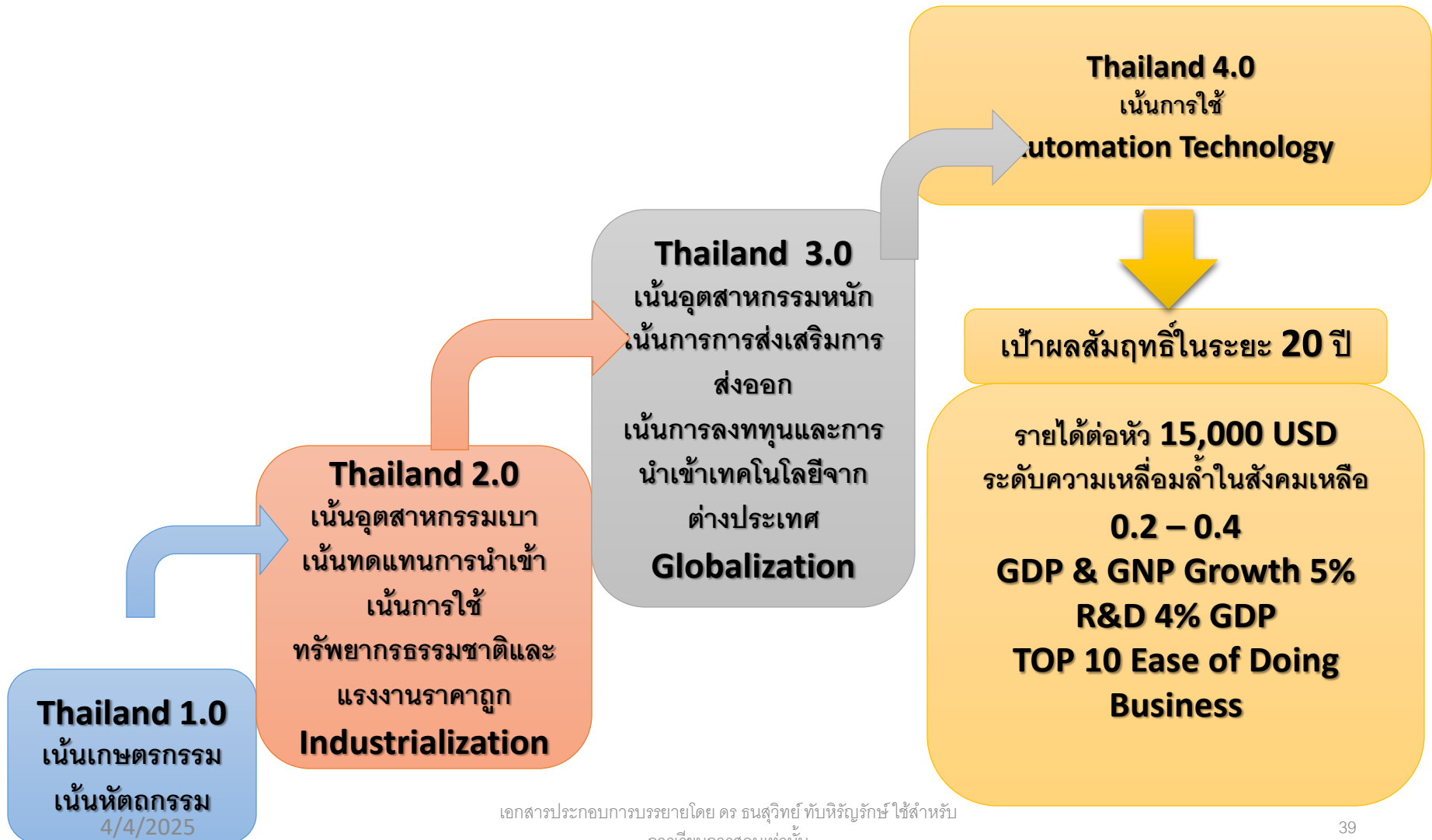
เทคโนโลยี
ความคิดสร้างสรรค์
และนวัตกรรม

ที่มา : ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ เจริญเลิศ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์)
<http://www.thaia4.0.go.th/content/613963>

OR: ศาสตราจารย์ 21 คนสำรวจโลก “ไทย 4.0”



Industry 4.0สู่ Thailand 4.0



อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ : 5+5



การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม
ที่มีศักยภาพ (First S- Curve)
(70 %)

อุตสาหกรรมหุ่นยนต์

อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ
และเคมีชีวภาพ

อุตสาหกรรมดิจิทัล

อุตสาหกรรมการแพทย์
ครบวงจร

อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี
และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร

การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ

การเพิ่ม 5 อุตสาหกรรมอนาคต
New S - Curve (30 %)